

FORMING MOTIVATION OF STUDENTS TO A HEALTHY LIFE-STYLE AND SPORTS

In the article substantiates the methods, means and forms that contribute to the forming of students' motivation to a healthy lifestyle and sports. Allocated three interrelated components constituting the concept of motivation to a healthy lifestyle and sports, according to which examined two aspects of the forming of the selected components.

Key words: motivation, student, healthy lifestyle, sport, forming, method, means, form.

Рочняк А.Ю.

ФОРМИРОВАННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ТА ЗАНЯТЬ СПОРТОМ

У статті обґрунтовуються методи, засоби і форми, що сприяють формуванню мотивації студентів до здорового способу життя і заняттю спортом. Виділено три взаємопов'язані компоненти, що складають поняття мотивації до здорового способу життя і заняттю спортом, відповідно до яких розглянуто два аспекти процесу формування виділених компонентів.

Ключові слова: мотивація, студент, здоровий спосіб життя, спорт, формування, метод, засіб, форма.

Стаття надійшла до редакції 1.04.2014 р

УДК 316

*Байдак Т.М., Болотова В.О., Малявін С.В.
м.Харків, Україна*

ОЦІНКА СТУДЕНТСЬКОЮ МОЛОДЦЮ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Постановка проблеми. Активним суб'єктом змін, які сьогодні мають місце в українському суспільстві є молодь. Молодим поколінням належить реалізувати започатковані в нашій державі реформи та розвинути їх до рівня системних соціально-економічних перетворень. Саме від здатності молоді бути активною, дієздатною та творчою силою залежать перспективи державорозбудовчого процесу в Україні. Молодь найбільш продуктивна і в соціально-демографічному відношенні. Вона є необхідною, незамінною складовою у природному процесі заміщення поколінь, забезпечення чисельного оновлення населення й досягнення, таким чином, його тривалого існування. Водночас молоді покоління відіграють важливу роль у процесі відтворення населення в широкому соціальному контексті: відтворення вже існуючих та набуття нових демографічних та соціальних ознак і характери-

стик, підвищення якості населення - його здоров'я, освітнього та професійно-кваліфікаційного рівня, трудової та міграційної мобільності.

Існують певні умови за яких сила та енергія молодих здатні відігравати позитивну роль у розвитку суспільства. Визначальними серед них є ставлення старших поколінь, суспільних інституцій та особливо держави до молоді, що виявляється в державній молодіжній політиці. Молода людина особливо відчуває це ставлення через провадження молодіжної політики безпосередньо на місцях. Якщо в результаті здійснення молодіжної політики створюються необхідні умови, надаються достатні гарантії для соціального становлення й розвитку молодого покоління, то воно буде здатне й матиме бажання спрямувати свої потенції у відповідності з інтересами суспільства у всіх сферах своєї життєдіяльності. Відсутність такої політики або її неадекватне проведення, призводять до серйозних кризових явищ у молодіжному середовищі, зокрема, і у всьому суспільстві загалом [1].

Сучасні суспільні процеси різко змінили соціальне, матеріальне і політичне становище молоді. Останнім часом загострилося чимало молодіжних проблем, серед яких найголовніші: низький рівень життя, безробіття і значна економічна та соціальна залежність від батьків; низька народжуваність – рівень народжуваності не забезпечує відтворення поколінь; недостатня матеріальна незабезпеченість, відсутність ресурсів для поліпшення житлових умов; поганий стан здоров'я і зростання рівня соціальних відхилень; втрата ідеалів, соціальної перспективи, життєвого оптимізму.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Систематизований аналіз проблем соціальної політики і, безпосередньо, молодіжної політики було розпочато на початку 20 сторіччя такими відомими закордонними вченими як Т.М. Ганслі, Поль Скіпер, Р. Титмус, Ф.Вільямс. Сучасний етап становлення ювенології пов'язан з працями таких видатних соціологів та психологів, як Е. Еріксон, Р. Бенедикт, Л. Фойер, Л. Шелеф, У. Райх, Г. Маркізе, Д. Белл, К. Мангейм та ін.

Серед вітчизняних соціологів та теоретиків й практиків соціальної роботи, які займались вивченням проблем молоді та молодіжної політики були І.М. Попова, О.О. Якуба, В.Г. Єременко, Ю.І. Саєнко, О.Д. Куценко, А.Е. Козлов, О.О. Яременко, М.Ю. Варбан, О.М. Балакірева Л.Г. Сокурянська, В.П. Перебенесюк, В.М. Соколова, В.Л. Рябик та інші.

Разом із тим треба відмітити відчутну нестачу дослідницьких робіт у галузі осмислення практичної реалізації соціальної політики держави як взагалі, так і за напрямком молодіжної політики. Тому важливо визначити оцінку молоддю державної молодіжної політики та фактори, які мають вплив на формування цієї оцінки.

Викладення основного матеріалу. Молодіжна політика - це певна система ідей, теоретичних положень стосовно місця, ролі та перспектив мо-

лоді в суспільстві, закріплених у законодавчих, нормативних актах, інших документах. Молодіжна політика здійснюється в суспільстві у всіх сферах життєдіяльності молоді як в її інтересах, так і в інтересах суб'єктів молодіжної політики. Суб'єктами її провадження є всі суспільні інституції, що взаємодіють безпосередньо чи опосередковано з молоддю, а також сама молодь. Другими словами молодіжна політика - це комплексне явище, що є результатом практичної, науково-теоретичної, ідеологічної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді. Її можна розглядати як інтегральну функцію багатьох змінних: діяльності держави, партій, громадських, релігійних організацій тощо. Молодіжна політика включає в себе багато елементів і має складну структуру. Однією з її складових є державна молодіжна політика [5].

В.К. Криворученко вважає, що державна молодіжна політика - це в цілому політика, діяльність держави, спрямована на молодь, на підростаюче покоління, це вся діяльність держави стосовно молоді [3]. Більш розширене тлумачення дає М.Ф.Головатий, який зазначає, що під державною молодіжною політикою слід розуміти наявність у суспільстві чітко і об'єктивно визначених, законодавчо закріплених ідей стосовно місця і ролі молоді в поступальному розвитку суспільства, а також системи різноманітних заходів, що сприяють реалізації цих ідей. Мета державної молодіжної політики - створити необхідні соціально-економічні, політико-правові, організаційні умови і гарантії для соціального становлення, розвитку і вдосконалення як окремої молодої людини, так і всього молодого покоління [2]. Таким чином, молодіжна політика - це діяльність усіх суспільних інституцій стосовно молоді, а державна молодіжна політика є її складовою і характеризує взаємовідносини держави й молоді.

Державна молодіжна політика реалізується на всіх рівнях держави і суспільства, логічно вести мову про державну молодіжну політику України в цілому, про державну молодіжну політику державних структур (міністерств, відомств - освіти, культури, охорони здоров'я тощо). Тобто державну молодіжну політику в межах своєї компетенції провадить кожний центральний орган державної влади та управління.

Можна виділити діяльність органів державної влади та управління у сфері молодіжної політики, яка здійснюється як на загальнодержавному рівні, так і на регіональних відповідно до основних сфер життєдіяльності молоді, і згрупувати її за такими основними секторами: діяльність щодо здобуття молоддю освіти; сприяння здоров'ю та впровадженню здорового способу життя молоді; реалізація економічних інтересів юнаків та дівчат; реалізація духовних інтересів молоді; забезпечення культурних потреб та змістовного дозвілля; сприяння участі молодих людей у громадській та політичній діяльності.

У кожному з цих секторів державна молодіжна політика в адміністративно-територіальних утвореннях всіх рівнів, у територіальних громадах, трудових колективах держава здійснює діяльність за трьома загальними напрямками: створення умов і гарантій для соціального становлення і розвитку молоді у відповідній сфері її життєдіяльності; виховання молодого покоління; забезпечення механізмів реалізації державної молодіжної політики.

Тобто у кожному секторі суб'єктами державної молодіжної політики створюються необхідні механізми (законодавчі, організаційні, фінансові тощо), дія яких спрямована на сприяння соціальному становленню і розвитку молоді та на узгодження її інтересів з інтересами суспільства. Вказані напрями конкретизуються відповідно до конкретних секторів державної молодіжної з урахуванням специфіки регіонів. До зусиль центральних відомств, що докладаються для здійснення державної молодіжної політики, в кожному з секторів на місцях, на всіх рівнях адміністративно-територіального устрою додаються зусилля місцевих органів державної влади та управління. Ефективність спільних дій у провадженні державної молодіжної політики підвищується за рахунок участі на кожному рівні й інших суб'єктів. Таким чином, у кожному секторі державної молодіжної політики діє чимало суб'єктів різних рівнів та підпорядкування. Сумарні їхні зусилля спрямовані на об'єкт державної молодіжної політики – молодь [4].

Процес оцінювання молодіжної політики як одного з напрямку соціальної політики держави є невід'ємною умовою оптимізації її формування та реалізації. Оцінювання процесу молодіжної політики відбувається задля управління її реалізації, досягнення поставлених цілей, а результату - планування заходів молодіжної політики в майбутньому.

Концепція державної молодіжної політики як системи, що співвідноситься з більш значною системою (це є внутрішня політика держави), передбачає важливість зворотнього зв'язку. Як відзначалося раніше, молодіжна політика є залежною від середовища не тільки щодо ресурсів, які використовуються нею, але й у відношенні до прийнятності результатів, що досягаються. Отже, суттєвим моментом є те, що молодіжна політика повинна розроблятися з урахуванням соціальних умов, що змінюються. Засобами для такої адаптації можуть бути дані різноманітних соціологічних досліджень (особливо дані моніторингу соціальних змін), аналіз статистики, матеріали засобів масової інформації тощо, що дозволяють суб'єктам соціаль-

ної політики сприймати ці зміни. Ця інформація надходить від об'єкта молодіжної політики – молоді.

У 2013 році кафедрою соціології та політології було проведено дослідження присвячене тому, як студенти оцінюють державну молодіжну політику. В процесі дослідження застосовувались два метода збору даних - анкетування та напівформалізоване інтерв'ю. Методом анкетування було опитано 350 студентів. Інтерв'ю було проведено серед 50 хлопців та дівчат.

Молодіжна політика, перш за все, повинна бути спрямована на вирішення проблем, які молодь вважає найбільш гострими, тому один із блоків питань дослідження було присвячено саме визначенню актуальних з точки зору молоді проблем нашої держави.

В процесі інтерв'ю студентами називалися такі проблеми суспільства й молоді, як низький рівень заробітної платні та життя, високий рівень безробіття, неможливість придбати житло, корупція майже у всіх сферах життєдіяльності суспільства, алкоголізація та наркотизація населення (особливо молоді), високий рівень злочинності. Причому останні проблеми студенти напряму пов'язують з економічними негараздами. В цілому проблеми суспільства взагалі та молоді зокрема - співпадають. Виключення становить така специфічна проблема для молоді, як низький рівень культури, падіння рівня освіти, втрата навичок "живого спілкування" та заміна його на віртуальні відносини.

Анкетування показало, що економічні проблеми в Україні є пріоритетними для всіх категорій респондентів без винятку. В умовах загострення внутрішньої кризи соціальна політика держави стає актуальною, особливо для молоді, яка тільки вступає в доросле життя й не має достатнього капіталу та досвіду для самостійного вирішення своїх проблем. Певну допомогу можна очікувати та одержувати від родини, але на цьому етапі для особистості важливо затвердження своєї самостійності, до того ж в умовах кризи й ресурси родини можуть бути обмежені. Тому актуальність діяльності держави в сфері молодіжної політики зміщується в сферу вирішення економічних проблем молоді.

За допомогою інтерв'ю було уточнено, хто саме, на думку студентської молоді повинен вирішувати наявні проблеми, а також хто їх вирішує в реальності.

У своїх відповідях на перше питання переважна більшість респондентів вважає, що молодіжні проблеми, як і проблеми інших членів суспільства повинна, перш за все, вирішувати держава. Поряд з державою згадува-

лись громадські організації (переважно профспілки). Приблизно третина учасників інтерв'ю висловила думку, що молодіжні проблеми - справа самої молоді та їх батьків. Слід зазначити, що таких респондентів, які пропонують покладатися тільки на себе (без допомоги держави або громадських організацій) небагато, що викликано невірою у можливість простою людиною вплинути на щось в нашому суспільстві.

Щодо відповіді на питання про те, хто вирішує молодіжні проблеми в реальному житті, то майже кожен другий учасник інтерв'ю вважає, що це переважно сама молодь або молодь зі своїми батьками (далі пряма мова): "В реальной жизни никто не решает эти проблемы"; "В реальной жизни это решает тот человек, которому это нужно"; "Вообще никто! Все свои проблемы молодежь решает сама. И в большинстве случаев безрезультатно"; "Либо никто не решает, либо родители"; "Все пускается на самотек"; "Решают родители, если же родители не принимают участия, то решить проблемы очень сложно, даже невозможно"; "Мало кто решает, а если и решают. то кое-как"; "Никто, абсолютно никто"; "Каждому из нас хотелось бы, чтобы эти проблемы решало государство, но это бывает лишь в хорошей "сказке". В реальной жизни все проблемы решаем мы сами"; "Никто. Вокруг сплошная "показуха", спектакль с выкачиванием денег".

Щодо державних органів, то якщо респонденти і називають їх суб'єктами такої діяльності, то водночас вказують на неефективність та формалізм їх роботи (пряма мова): "В некоторой степени государство, большинство же проблем остается без внимания"; "Государственные организации решают эти проблемы в реальной жизни, но в недостаточной мере, они не могут довести свое дело до конца"; "Решением проблем занимаются социальные службы для молодежи".

Ще одним реальним помічником у вирішенні молодіжних проблем називаються приватні підприємці та небайдужі люди: "Частные фонды, общественные организации и волонтеры"; "По-моему эти проблемы решаются ограниченным кругом людей, но этих людей на столько мало, что их старания можно не учитывать"; "Немногочисленные социальные организации, профсоюзы студентов. Но обычно этого недостаточно и не все проблемы они могут решить"; "Эти проблемы решают граждане с активной жизненной позицией, энтузиасты своего дела"; "Частные предприниматели и организации, небольшую поддержку оказывают социальные службы".

В процесі анкетування оцінка зусиль держави по реалізації молодіжної політики з точки зору студентської молоді в дослідженні проводи-

лась за декількома напрямками, оскільки останні можуть реалізовуватись з різним рівнем ефективності.

Респондентам було запропоновано оцінити діяльність держави з вирішення проблем молоді за такими напрямками, як: фізична культура й спорт, працевлаштування, освіта, профілактика правопорушень тощо.

Анкетування з'ясувало, що при оцінці окремих напрямків державної молодіжної політики найбільш високу оцінку отримала діяльність держави з підтримки фізичної культури, спорту та освіти.

Досить високу позитивну оцінку отримала діяльність держави з підтримки соціально незахищених груп (сиріт, інвалідів). 32% респондентів оцінили цей напрямок діяльності держави позитивно, або скоріше позитивно, ніж негативно. Проте ця сфера отримала найбільш суперечливу оцінку з боку молоді (32% виборів позитивної оцінки проти 55% виборів негативної оцінки).

Найбільш негативну оцінку отримала політика держави в сфері працевлаштування та забезпечення житлом. Лише 6% респондентів оцінили політику в сфері працевлаштування позитивно, а 75% - негативно. Політику держави в сфері забезпечення житлом 5% респондентів оцінили позитивно, а 82% негативно.

Треба відмітити, що пряма оцінка молоддю державної молодіжної політики не може використовуватись як прямий показник її ефективності. Оцінювання індивідом будь-якого процесу, особливо такого складного, як діяльність держави з будь-якого напрямку, є досить складний процес, який знаходиться під впливом багатьох внутрішніх і зовнішніх факторів. Серед зовнішніх, у першу чергу, потрібно вказати на тяжку економічну кризу, яка ускладнюється, уже, мабуть, перманентною політичною. Отже, цей негативний фон не може не впливати на ставлення молоді до діяльності держави, погіршуючи оцінку молоддю молодіжної державної політики.

Так, на запитання «Чи відчуваєте Ви на себе зусилля держави з вирішення проблем молоді?», лише 7% респондентів відповіли, що скоріше відчувають, ніж ні. 77% респондентів відповіли негативно, і 20% респондентів не змогли відповісти на дане запитання.

Переважна більшість учасників інтерв'ю також відмітила, що не відчуває ніяких зусиль. Лише деякі згадали про стипендії та певні пільги для студентів.

Дослідження виявило, що молодь, яка приймає участь у будь-якій громадській організації, більш критично відносяться до діяльності держави

стосовно вирішення проблем молоді. Так, 75% членів профспілок, 100% членів молодіжної політичної організації, 72% членів спортивних клубів, 91% членів клубів за інтересами не відчують підтримки держави. Лише 3% членів спортивних клубів та 9% членів клубів за інтересами відчують певну підтримку з боку держави, жоден член профспілок або молодіжної політичної організації не відчуває на себе підтримку держави, тоді як серед молоді, яка не приймає участь у діяльності жодної організації, 18% відчують певну підтримку з боку держави.

Опитування виявило вплив фактору матеріального становища респондентів на їх оцінку діяльності держави в молодіжній сфері. Результати опитування свідчать, що якщо серед респондентів з середнім рівнем матеріального статку певна кількість (біля десятої частини) усе ж відчують підтримку держави, то респонденти як з високим, так і з низьким рівнем матеріального добробуту, підтримку молоді державою не відчують. Для респондентів з високим рівнем матеріального прибутку це можна пояснити незацікавленістю в державному механізмі вирішення проблем. А негативна оцінка молоддю з низьким рівнем матеріального становища свідчить про порушену цілеспрямованість державної молодіжної політики, оскільки, саме ця група є найбільш уразливою й повинна бути пріоритетною ціллю для державної соціальної політики.

За результатами опитування найбільш актуальні, з точки зору молоді, такі напрямки державної молодіжної політики, як створення робочих місць та боротьба з поширенням наркотиків. Другий рівень складають оздоровлення молоді, допомога молодим сім'ям, які мають дітей, запобігання правопорушень серед молоді, надання житлових кредитів.

У цілому для української молоді не є характерним патерналізм. Для молоді характерна доволі висока ступінь відповідальності за свою долю. Так, за даними опитування 40% опитаних вважають, що їхнє життя в основному залежить від них самих, 28% вважають, що їх доля залежить у рівній мірі як від них, так і від зовнішніх обставин, і чверть опитаних відповіли, що їх життя в основному залежить від зовнішніх обставин.

Лише 22% молоді вважає, що державна молодіжна політика повинна базуватися на принципі надання соціальних пільг та забезпечення безпосередньої опіки у вирішенні молодіжних проблем. 52% респондентів, вважають, що молодіжна політика в українській державі повинна здійснюватися на принципах забезпечення державою прав молоді та надання допомоги певних групам молоді (сиротам, інвалідам тощо). 18% опитаних від-

повіли, що держава повинна лише забезпечити молоді можливість реалізувати свої конституційні права.

Дослідження показало, що в разі виникнення проблем молода людина, у першу чергу, намагається вирішити самостійно, потім найбільш імовірно вона звернеться за допомогою до свого найближчого соціального оточення, а вже як останній крок до держави. Це цілком нормально. Не нормально те, що система державної молодіжної політики працює із вкрай низькою ефективністю. Незважаючи на розгалужену систему державних органів та закладів від національного рівня до районного, велику кількість нормативно-правових актів, соціальних програм молодь не відчуває на себе турботу з боку держави. Служби соціального захисту та розвитку не стали масовими. Велика кількість молодих людей, навіть, не знає до кого звернутись за допомогою у випадку виникнення проблем, а інша частина не вірить у допомогу держави й небезпідставно. Більше половини з тих, хто звертався за допомогою до державних органів, її не отримали.

Згідно з думкою опитаних за допомогою інтерв'ю студентів держава повинна, перш за все, налагодити економіку в країні, знизити рівень безробіття, а на законодавчому рівні надати можливість для розвитку суспільних організацій. Головним принципом держави повинен стати девіз "не заважати".

Таким чином, дослідження, присвячене визначенню оцінки студентами молодіжної політики показало, що молодь найбільше турбує нестабільна робота органів державної влади, падіння рівня життя, безробіття. Для молоді найбільш важливим є створення робочих місць, оздоровлення, допомога молодим сім'ям, які мають дітей, надання житлових кредитів. З усіх напрямків державної молодіжної політики більш-менш позитивно були оцінені лише діяльність держави в сфері фізичної культури, спорту та освіти. Такі актуальні напрямки державної політики, особливо в умовах економічної кризи, як вирішення проблем із працевлаштуванням та забезпеченням житлом отримали вкрай негативної оцінки з боку молоді. Більшість опитаних вважає, що держава повинна забезпечити молоді можливість реалізувати свої конституційні права та надавати допомогу тільки певним групам молоді (сиротам, інвалідам тощо). Держава повинна вирішити економічні проблеми, створити сприятливу для розвитку молоді законодавчу базу та відпрацювати механізм її реалізації.

Список літератури: 1. *Головатий М.Ф.* Молодіжна політика в Україні: проблеми оновлення. / М.Ф. Головатий - К., 2007. - 236 с. 2. *Головатий М.Ф.* Соціологія молоді: Курс лекцій. / М.Ф. Головатий— К.: МАУП, 2006. — 2-ге вид. переробл. і допов. — 304 с. 3. *Криворученко В.К.* Моло-

дежь и молодежная политика: термины и понятия / В.К. Криворученко М.: Национальный институт бизнеса, 2005 – 199 с. 4. Молодь та молодіжна політика в Україні: соціально-демографічні аспекти / *За ред. Е.М.Лібанової.* — К.: Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи НАН України, 2010. — 248 с. 5. Нове покоління незалежної України (1991-2001 рр.): Щорічна доповідь Президента України, Верховної Ради, Кабінету Міністрів про становище молоді в Україні (за підсумками 2001 р.) / *Авт. кол.: О.М. Балакірева та ін. – К., 2002. – 211 с.*

Bibliography (tranliterated): 1. Golovatiy M.F. Molodizhna politika v Ukraïni: problemi onovlennja. / M.F. Golovatiy - K., 2007. - 236 s. 2. Golovatiy M.F. Sociologija molodi: Kurs lekcij. / M.F. Golovatiy— K.: MAUP, 2006. — 2-ge vid. pererobl. i dopov. — 304 s. 3. Krivoruchenko V.K. Molodezh' i molodezhnaja politika: termini i ponjatija / V.K. Krivoruchenko M.: Nacional'nyj institut biznesa, 2005 – 199 s. 4. Molod' ta molodizhna politika v Ukraïni: social'no-demografichni aspekti / *Za red. E.M.Libanovoi.* — K.: Institut demografii ta social'nih doslidzhen' im. M.V. Ptuhi NAN Ukraïni, 2010. — 248 s. 5. Nove pokolinnja nezaleznoï Ukraïni (1991-2001 rr.): Shhorichna dopovid' Prezidenta Ukraïni, Verhovnoi Radi, Kabinetu Ministriv pro stanovishhe molodi v Ukraïni (za pidsumkami 2001 r.) / *Avt. kol.: O.M. Balakireva ta in. – K., 2002. – 211 s.*

Т.М. Байдак , В.О. Болотова, Е.В. Малявін

ОЦІНКА СТУДЕНТСЬКОЮ МОЛОДІЮ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ

Одним з головних напрямів соціальної політики виступає молодіжна політики. Молодь, як особлива вікова соціальна група, містить в собі великий інноваційний потенціалу. Сьогодні держава докладає чималі зусилля для вирішення проблем молоді, тим не менш ситуація в цій сфері залишається досить складною. Тому актуальним залишається дослідження оцінки діяльності держави з боку молоді, що дозволить виявити проблеми, що вимагають негайного втручання.

Ключові слова: молодь, державна молодіжна політика, оцінка молодіжної політики.

Т.М. Байдак , В.А. Болотова , Е.В. Малявін

ОЦЕНКА СТУДЕНЧЕСКОЙ МОЛОДЕЖЬЮ ГОСУДАРСТВЕННОЙ МОЛОДЕЖНОЙ ПОЛИТИКИ

Одним из главных направлений социальной политики выступает молодежная политики. Молодежь, как особая возрастная социальная груп-

па, содержит в себе большой инновационный потенциал. Сегодня государство прикладывает немалые усилия для решения проблем молодежи, тем не менее ситуация в этой сфере остается достаточно сложной. Поэтому актуальным остается исследование оценки деятельности государства со стороны молодежи, что позволит выявить проблемы, требующие немедленного вмешательства.

Ключевые слова: молодежь, государственная молодежная политика, оценка молодежной политики.

T. Baidak , V. Bolotova , I. Malyavin

ESTIMATION BY YOUTH OF THE STATE YOUTH POLICY

The state youth policy is one of main directions of social policy. Young people, as special age-related task force, contain large innovative potential. Today the state puts considerable efforts for the decision of problems of young people, that to the not barter a situation in this sphere remains difficult enough. Therefore actual is research of estimation of activity of the state from the side of young people, that will allow to educe problems, requiring immediate interference.

Keywords: youth, state youth policy, estimation of the state youth policy.

Стаття надійшла до редакції 10.04.2014 р